

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

B. Alberti Doctoris Magni ex Ordine Prædicatorum Episcopi Ratisponensis De Adhærendo Deo Libellvs

**Johannes <de Castello>
Albertus <Magnus>**

Antverpiae, 1621

Cap. XLIV. Qualiter indicauit Fratribus signum sui obitus, & qualiter beata Virgo ipsi hoc signum promiserat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44148

qui ipsorum non sunt; ideo volui notare signanter quos vidi, vel quos habemus in nostro Conuentu Coloniensi, ne alicui dubium super his oriatur. De aliis autem hinc positus specialiter qui rarò reperiuntur, vt est de Secretis secretorum, & nonnullis in Astronomia; potest Lector prudens faciliter, si in Alberti doctrina peritus est, inuenire ex stilo & materia si ipsis sunt vel nondum ad manus legentis peruenerint. Quos autem vidi, tali signo notavi, v. Si verò vidi, & habemus, huiusmodi volui notare signo, v. h. vt de leuitate non arguamur: Sancti enim mendaciis commendari non volunt, cum veritatem constat eos amasse, & nunc amare.

CAPVT XLIV.

Qualiter indicauit Fratribus signum sui obitus, & qualiter beata Virgo ipsi hoc signum promiserat.

CVM verò quadam vice venerabilis Albertus iam senio confectus in Coloniensi Conuentu legeret præsente copiosa audientium multitudine; in

colligendis ac dicendis quibusdam rationibus memoria ipsius vacillabat. Cumque omnes praesentes, ex hoc quod acciderat, essent non modicum stupefacti, ipse Albertus, post paululum temporis quo tacuerat, spiritu confortatus, in eisdem Scholis, omnibus praesentibus dixit: *Audite, quaso, Fratres charissimi. En refero vobis noua pariter & antiqua. Cum enim in annis iuuenilibus constitutus hebes ingenio essem, nec sociis in studio aequalis haberer, sed sine profectu minor in scientia mansissem; quadam sum puerili impatientia permotus ob huiusmodi hebetudinem, quia nondum professus, de Ordine exire mente disposui. Cum igitur sic perseuerarem in proposito concepto, ecce in somnis visio mihi talis illabitur. Videbar namque mihi scalam muris Conuentus apponere, preparans me ad recessum: cumque scalam sic imaginariè ascenderem, aspicio ex aduerso quatuor venerandas personas, vultu multum preclaras; quarum una primò me descendere impulit quasi ad casum. Secundò ascensum peto, & iterùm impulsus sum à secunda. Cum verò tertio ascenderè tentassem, ait tertia ad me: Et quae causa tui ascensus in-*
uere-

uerecundo aspectu? At ego illi: Obtusus ingenio sum, ceteris inferior scientia maneo; præ rubore ex Ordine hoc recedo. At illa: Ecce nobiscum est dulcis illa Genitrix Dei Maria, misericordiae mater, cuius nos sumus ancilla: si ad hanc refugium habueris, unà tecum ad hanc preces fundemus pro te, ut, quod postulas, impetrare valeas. Quo audito, latatus sum in his quae dicta sunt mihi; & dico ad illas: Libenter facio quae dicitis; sed deprecor ut aduocatas vos habeam apud illam in ijs quae desidero. Orabant igitur pro me Genitricem Dei quae ait ad me: Quid tibi petis dari? Cui ego: O Domina, Philosophiae scientiam dari mihi postulo tua intercessione. Impetrasti, inquit illa; ecce data est petitio tua: sed studio diligenter intende. Mansi igitur in Ordine sic exhortatus ab illa, consecutus oratione & studio per gratiam Dei quod in promissione acceperam. Sapissimè quoque impetrari oratione, quod legendo capere nequibam. Frequenter autem Matrem misericordiae Genitricem Dei gemitibus & orationibus rogare consueveram, ut lumine diuinae sapientiae illustrari mererer interuentu suo; ac in fidei soliditate cor meum confirmaret, ne Philosophorum rationibus

illaqueatus de Christi fide dubitarem. Tandem verò piissima illa Mater mihi apparens, consolando dixit: Esto fideliter in studio & virtutibus perseverans; Deus namque tua doctrina Ecclesiam suam totam illustrare disposuit; & ne in fide vacillare te contingat, omnis Syllogistica ars ante mortem tuam auferetur à te, & in innocentia puerili atque sinceritate ac veritate fidei ab hoc seculo te Deus assumet. Notitiam verò huius temporis hoc signo scies, quia defectum memoria in publica sustinebis lectione. Fratres igitur amantissimi, quoniam hæc eveniunt, iam cognosco tempus adesse. Unde nunc coram vobis confiteor publicè & protestor, omnes ac singulos fidei Christianæ articulos me firmiter & incunctanter credere. Supplico denique humiliter & devotè, Ecclesiastica mihi exhiberi Sacramenta tempore opportuno. Si autem aliquid dixero vel scripsero in futurum, nullius ponderis æstimetis, si fidei non concordat. Quibus dictis, profusus lacrymis de cathedra descendit. Quæ res dum Reverendissimo Domino Archiepiscopo Coloniensi Domino Siffrido de Westerburch in notitiam devenisset, qui
ipsum

ipsum multum dilexerat, compassionis affectu lacrymatus est.

CAPVT XLV.

Albertus iam senex sibi mortem sciens imminere, quotidie visitat sepulchrum suum, legens Vigilias Mortuorum pro se; & de obitu ipsius ac sepultura.

ITAQUE venerabilis Pater Albertus tali signo sui recessus certificatus, ex tunc numquam aliquid scripsit; sed quasi puer innocens & columbinus inter Fratres, quamdiu superuixit, conuersatus est, orationibus continuis insistendo. Nam locum suæ sepulturæ quotidie visitans, Vigilias Defunctorum pro se, iam mundo mortuus, dicebat. Post hoc autem, breui temporis spatio interiecto, anima illa laboriosa & sancta carne soluta est: anno siquidem Domini M. CC. LXXX. quintadecima die Nouembris, consummatis vitæ suæ annis octoginta septem, gloriosus senex in cella sua sedendo super sedile, circumstantibus eum Fratribus, ac orantibus,